

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 34

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

31-08-2025

*«ὁσμή ἱματίων σου ὑπέρ πάντα τὰ ἀρώματα»
(Ἄσμα Ἀσμάτων 4,10).*

Τό ποιητικό βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφερόμενο στήν ἀναμενόμενη Παρθένο ἀναφωνεῖ: «Ἡ εὐωδία τῶν ἱματίων σου εἶναι ἀνώτερη ἀπό ὅλα τὰ ἀρώματα». Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας διαλαλεῖ: «Νά, λοιπόν, ἡ Παρθένο, θά συλλάβει καί θά γεννήσει υἱό καί θά τοῦ δώσει τό ὄνομα Ἐμμανουήλ» (Ζ',14). Ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ, σχετικά μέ τήν «πύλη τῶν ἁγίων τήν ἐξωτερική πού ἔβλεπε πρὸς τήν Ανατολή», τήν ὁποία τοῦ φανέρωσε ὁ Θεός σέ κάποιο ὄραμα ὅτι ἦταν κλειστή (44, 1-3), ἐννοοῦσε τήν Παναγία.

Σήμερα ἐορτή τῆς ἱερᾶς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου, ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιλέγει τό συγκεκριμένο ἀπόσπασμα ἀπό τήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (99,1-70), ὅπου καί ἀναφέρονται παλαιοδιαθηκικές προτυπώσεις γιά τό πανάγιο πρόσωπο τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ. Ἀπό αἰῶνες προετοιμάζονται τά γεγονότα τῆς Παναγίας μας. Στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ σκηνή τοῦ Μαρτυρίου - ὅπως ἀναφέρει σήμερα ὁ θεῖος Ἀπόστολος - εἶναι προτύπως τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ καί Λόγου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁ λαός προετοιμάζεται νά ὑποδεχθεῖ τήν «Καينὴ Διαθήκη», τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ὅτι ὅλα αὐτά πού ἀποτελοῦν τή σκηνή εἶναι «ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν» (Ἐβρ. 9,24), «σκιά τῶν μελλόντων ἀγαθῶν» (Ἐβρ. 10,1) μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Εἶναι σάν νά βλέπουμε τήν Παλαιά Διαθήκη νά «ἀνασαίνει» μέσα στήν Καινή, καί αὐτή ἡ Καινή Διαθήκη νά «ἀνατέλλει» μέσα ἀπό τήν Παλαιά, ἔτσι ὥστε νά ἐπαληθεύεται τό χρυσοστομικό χωρίο ὅτι «δύο Διαθῆκαι, καί δύο παιδίσκαι τόν ἕνα Δεσπότη δορυφοροῦσι». Ἡ σκηνή τοῦ Μαρτυρίου ἦταν γιά τοὺς Ἑβραίους ὁ τόπος μέσα στόν ὁποῖο φυλάσσονταν τὰ ἱερά καί ὅσια τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ὅπως οἱ πλάκες τοῦ Δεκαλόγου πού παραδόθηκε στό ὄρος Σινᾶ στό Μωϋσῆ ἀπό τό Θεό. Ἡ σκηνή περιεῖχε τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης, μέσα στήν ὁποία

βρισκόνταν «ή χρυσή στάμνα» πού ἐφύλασσε τό μάννα, «ή ράβδος τοῦ Ααρών» πού ἐβλάστησε καί οἱ δύο «πλάκες τοῦ Δεκαλόγου» (Ἐξοδ. 16,33). Ὑπῆρχε, ἀκόμη, «τό χρυσό θυμιατήριον», «ή ἐπίχρυση τράπεζα τῆς προθέσεως» καί «ή ἐπτάφωτος λυχνία», πάνω στήν Κιβωτό ἦταν δύο χρυσᾶ Χερουβίμ. Ἡ σκηνή τοῦ μαρτυρίου, τῆς ὁποίας ἐξέλιξη ἀποτελέσε ο ἵναός τοῦ Σολομῶντος, εἶχε ἕναν ἐξωτερικό καί δύο κύριους χώρους, τά Ἅγια καί τά Ἅγια τῶν Ἁγίων. Κατά τήν παράδοση, ἡ Παναγία μας ἔμεινε ἀφ' ὅτου τήν παρέδωσαν οἱ γονεῖς της δώδεκα χρόνια καί τρεφόταν ἀπό ἄγγελο.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, μέγας μυστικός Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας, λέγει ὅτι ὁ Θεός ἐπέτρεψε τήν εἴσοδο στά Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς Θεοτόκου, διότι τό κάθε τι ἐδῶ μέσα προμηνύει τήν Παναγία: αὐτή καί μόνη σάν πραγματική Κιβωτός κράτησεν μέσα της, ὄχι ἀπλῶς τίς λίθινες πλάκες, ἀλλά τόν Ἴδιο τόν Θεό πού ἔγραψε τίς πλάκες. Αὐτή καί μόνη ὡς ἄλλη πραγματική στάμνος φέρει μέσα της ὄχι τό μάννα, ἀλλά τόν «Ἄρτο τῆς ζωῆς τόν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάντα». Αὐτή καί μόνη ὡς ἄλλη πραγματική ράβδος τοῦ Ααρών, παράδοξα καί ὑπέρ νοῦν, ἄνευ σποράς βλάστησε τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἀκριβῶς τά χρυσᾶ Χερουβίμ σκίαζαν τό θυσιαστήριον, ἔτσι ἐπεσκίασε τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν Παρθένο. Ἦταν, λοιπόν, αὐτή ἡ ἴδια «Ἅγια τῶν Ἁγίων» καί αὐτή ἦταν ἡ θέση πού τῆς ἄρμοζε!

Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος διηγούμενος τήν Γέννηση τοῦ Σωτῆρος λέει ὅτι ὁ ἄγγελος, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθηκε στόν Ἰωσήφ τόν μνήστορα, ὅταν ἡ Μαριάμ κυφοροῦσε, βεβαιώνει ὅτι αὐτή ἦταν Παρθένος (1,20).

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς διηγεῖται καί ἐκεῖνος τήν αἰώνια Παρθενία τῆς Παναγίας ἐξιστορούμενος τόν Εὐαγγελισμό της(1,26-38).

Ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος ἐρμηνεύοντας τό ὄραμα τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ (44,1-3) λέει: «Ποιά εἶναι, λοιπόν, αὐτή ἡ πύλη, ἐκτός ἀπό τή Μαρία, πού ἦταν κλεισμένη ἐπειδή ἦταν Παρθένος; Πύλη ἦταν ἡ Μαρία ἀπό τήν ὁποία ὁ Χριστός μῆκε σ'αὐτό τόν κόσμον, ὅταν προῆλθε ἀπό τόν παρθενικό τοκετό.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀπευθυνόμενος στήν Παρθένο λέγει: «Δέσποινα ἁγία καί ἀειπαρθένη, βρῆκες νυμφίον πού νά διαφυλάξει τήν παρθενία σου» καί συνεχίζει λέγοντας: Ἄνθρωπε, γύρισε καί ἐξέτασε ὀλόκληρη τήν κτίση μέ τήν σκέψη σου, καί δές ἂν ὑπάρχει ἄλλο τέτοιο θαῦμα, ὅπως εἶναι ἡ Θεοτόκος. Αὐτή ἡ Α'Οἰκουμένη Σύνοδος

διακηρύττει τήν αιώνια Παρθενία τῆς Θεοτόκου σχετικά μέ τή σάρκωση τοῦ Χριστοῦ ὅτι ἔγινε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου».

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας μέ τά συγκινητικά του λόγια θέλει τήν Παναγία νά διαλέγεται μέ τόν Μονογενῆ της Υἱό, λέγοντάς Του: Τί, λοιπόν, νά κάμω διά σέ; Θά σέ θρέψω μέ γάλα ἢ νά σέ δοξολογήσω; Θά σέ προσκυνήσω ὡς μητέρα ἢ θά σέ προσκυνήσω ὡς δούλη; Θά σέ περιπτυχθῶ ὡς υἱόν ἢ θα προσευχηθῶ ὡς εἰς Θεόν; Ὁ οὐρανός εἶναι δικός σου θρόνος καί συγχρόνως ὁ δικός μου κόλπος σέ βαστάζει: Ἦρθες εἰς τά κάτω χωρίς νά ἀπομακρυνθεῖς ἀπό τά ἄνω.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐξυμνεῖ τήν Παναγία μας: Χαῖρε! Σύ εἶσαι Θεοῦ Μητέρα, ἡ τροφός τῆς ζωῆς μας. Σύ εἶσαι Ἀειπάρθενη Κόρη, ἡ εὐτυχία ὅλων τῶν γενεῶν. Σύ εἶσαι ἄσπιλε Νύμφη, τό σκῆπτρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Σύ εἶσαι τό θάρρος τῶν πιστῶν πρὸς τόν Θεό!

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος ὁ Χῖος ἀξιώθηκε νά δεῖ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὅταν ἔκτιζε τήν ἱερά Μονή του, ὡς μεγαλοπρεπῆ Κυρία νά ἐπιθεωρεῖ χαρούμενη τά ἀναγειρόμενα οἰκοδομήματα. Ἰδιαιτέρως τήν ἀγαποῦσε καί τήν ἐσέβετο ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ: Ἐκείνη τά ἐδημιούργησεν ὅλα. Τοῦτον τόν ἐπίγειον παράδεισον ἐκείνη τόν ἔκαμε. Τόσο πολύ τήν ἀγαποῦσα, τόσο ἡ καρδιά μου εἶχε βαθιά ριζωμένη τήν ἀγάπη της. Ἀφ' ὅτου ἦλθα εἰς αὐτήν τήν ζωήν, ἄλλο τίποτα δέν ἀγάπησα, μόνον τήν Παναγία καί τήν παρακαλοῦσα νά μοῦ δίνει σοφία, νά μοῦ δίνει ἀνδρεία, νά μοῦ δίνει ὑπομονή. Καί δέν ἐλησμόνησε ποτέ, ὥστε νά μὴν μέ ἀκούσει. Ὁ Ἅγιος Γέροντας ἀπευθυνόμενος στήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, θά τῆς πεῖ: Ἐσύ εἶσαι Παναγία μας ἡ παρηγοριά καί ἡ ἐλπίδα μας. Λύτρωσέ μας ἀπό τούς κινδύνους τῆς ψυχῆς, τούς ὁποίους ἡμεῖς δημιουργοῦμε εἰς τόν ἑαυτό μας. Δῶσε μας φώτιση καί τόλμη νά σοῦ φωνάζωμεν ἡμέραν καί νύκτα καί νά σοῦ λέγωμεν: Ὑπεραγία Θεοτόκε λύτρωσέ μας ἀπό τάς τέχνας καί τά σκάνδαλα τοῦ ἐχθροῦ. Ρῦσαι τόν κόσμον ὅλον ἀπό κάθε ψυχικό καί σωματικό κίνδυνο. Σύ εἶσαι τῶν χριστιανῶν ὅλων ἡ Μητέρα καί ἡ βοήθεια. Τούς ἀσθενεῖς νά θεραπεύης· τούς λυπημένους νά παρηγορῆς· τούς ἀβοηθήτους νά βοηθήσης· τούς κινδυνεύοντας νά λυτρώσης· τούς ἀμαρτωλούς νά σώσης· Δῶσε μας τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν σου. Ἀξιώσέ μας νά ἀγαπήσωμεν τόν Υἱόν σου καί νά Τόν εὐαρεστήσωμεν! **ΑΜΗΝ!**